

Moja izkušnja iz Soluna, Grčija

Piše: Sandra Hathaway, november 2017

Svoje praktično izobraževanje opravljam v **Grčiji**, mestu Solunu (Thessalonikiju po grško), v nevladni organizaciji ARSIS, centru za podporo otrokom. Organizacija je ena najstarejših in najbolj znanih v Grčiji in tudi v okoliških državah. Imajo več centrov za pomoč in podporo ljudem, sama pa sem si izbrala pripravništvo v centru za pomoč otrokom, saj so otroci ciljna skupina, s kateri najraje sodelujem in želim tudi v bodoče delati z njimi. Večina ljudi, ki pride po pomoč je iz socialno šibkejšega okolja, večinoma so to trenutno begunci. Moja smer študija, menedžment v socialni in izobraževanju pokriva vse veščine in znanja, ki so potrebna za delo v tej organizaciji. Organizacijo sestavljajo vodja centra, koordinatorica dela, socialna delavka, psihologinja, odvetnik, svetovalka za izobraževanje, administratorica, ekonomistka in kulturni mediator, ki prevaja iz arabščine in angleščine v grščino in obratno. Skupino zaposlenih dopolnjujemo še praktikanti. Jaz sem edina študentka iz tujine, ostali praktikanti so iz domače univerze. Pred menoj je bila na praksi Poljakinja, ki sem jo imela možnost spoznati na moj prvi dan v službi. Zagotovila mi je, da se bom imela res čudovito in da imam srečo, da sem prišla prav v ta center. Po mesecu dni lahko potrdim, da je imela prav in da boljšega delovnega mesta ne bi mogla dobiti.

Moje zadolžitve obsegajo organizacijo poteka dneva, koordiniranje učnih ur in delavnic, ugotavljanje potreb otrok in njihovih staršev, vodenje potrošnega materiala in potrebščin, ki so bile izročene družinam. Sodelujem z vsemi zaposlenimi, saj je naše zadolžitve zelo povezane med seboj in za optimalno funkcioniranje moramo biti na tekočem. Z zaposlenimi se odlično razumemo, skupaj v centru ustvarjamo pozitivno atmosfero, naš neizrečeni moto je, da vedno obstaja rešitev. Čeprav v center prihaja veliko ljudi z različnimi težami, se tu ne čuti pomilovanja, ampak se odpirajo vrata za boljše razmere, večjo izobraženost, saj se vsi učimo drug od drugega in sklepanje prijateljev.

S centrom sodeluje tudi skupina socialnih delavcev, ki dela na terenu. Zadolženi so, da obiskujejo družine v stiski na njihovem domu. Tako lažje ocenijo njihove potrebe. Nudijo jim tudi pomoč pri opravkih, kot so obisk bolnišnice, odvetnika, centra za socialno delo in jim tudi omogočijo prevajanje, če ne znajo grškega jezika. Družine tudi skušajo vpeljati v socialno življenje in tistim, ki so šele prišli v Grčijo, razkažejo mesto, odidejo na plažo in se družijo. V center prihajajo redno prostovoljci, ki pomagajo pri učnih urah angleščine, grščine, matematike in ostalih delavnicah.

Sodelovala sem pri organizaciji dneva odprtih vrat, kjer smo sprejeli več kot sto ljudi. Organizirali smo večer, kjer so bili prisotni donatorji iz cele Grčije in smo imeli poseben program za njih ter predstavitev dela. Po formalnem delu je sledila pogostitev z arabskimi jedi (sami smo skupaj s prostovoljci kuhali za več sto ljudi) in zabaven program. Kmalu po zabavi pa smo dobili povabilo od našega največjega donatorja, da posnamejo dokumentarni film o centru. Tudi z menoj so posneli kratek intervju v katerem sem predstavila svoje pripravništvo in delo v centru. Do zdaj je bila to moja najboljša izkušnja, saj sem bila prvič pred profesionalnimi kamerami.

V prostem času obiskujem tečaj grščine, kjer smo študenti iz različnih držav. Zelo rada se sprehajam ob

solunski rivieri, še posebej ob sončnem zahodu. Ogromno je zanimivih ulic, katere še nisem povsem raziskala, veliko je kulturnih znamenitosti in dobrih lokalov z domačo hrano. Kot zanimivost naj povem, da v lokalih takoj prinesejo vrč ali neodprto steklenico vode (seveda brezplačno) in da te nenavadno gledajo, če naročiš vodo ali vodo z okusom. Na moje presenečenje si redko kdo naroči grško kavo, najpogosteje pijejo "Fredo Espresso", ki je kava z ledom. Grki so na splošno zelo prijazni, skoraj vsi znajo angleško, so sproščeni, včasih celo preveč. Velikokrat je lahko zgodi, da kje naletite na zaprta vrata pisarne, čeprav bi morali biti odprti ali pa da kakšno podjetje sploh ne morete dobiti na telefon ali po elektronski pošti in ste prisiljeni stopiti do njih.

Razvoj **socialnih kompetenc** je bil nujen za mobilnost, saj sem bila prvič za dlje časa sama v tujini. Tako sem morala biti od samega organiziranja potovanja in nastavitve do praktičnega dela zelo samostojna in morala sem vstopiti v kontakt z različnimi ljudmi kateri so mi pomagali, da je vse gladko potekalo. Sramežljivost sem zamenjala za proaktivnost, saj je to bil edini način, da se znajdem v tuji državi. Vsekakor sem postala bolj komunikativna.

Ker sem praktično izobraževanje opravljala v organizaciji, v katero so po pomoč prihajali ljudje s celega sveta je mobilnost še bolj vplivala na razvoj **medkulturnih kompetenc**, kot če bi delala v organizaciji z domačini. Tako sem imela spoznati lokalno kulturo in tudi tuje. Seznanila sem se tudi s političnimi in etičnimi problemi različnih kultur, s katerimi sem prišla v stik. To je bil razlog, da sem razvila razumevanje do drugačnosti in pomembnost spoštovanja razlik med kulturami.

Erasmus mobilnost bi priporočala, ker je izjemna priložnost postati bolj samostojen. Zraven tega mobilnost ponuja spoznavanje kultur, učenje tujega jezika, izkušnje z delovanjem v tujini. Vse te aktivnosti so lahko odlična referenca k prijavi za službo ali projekt. Mobilnost je nudi le profesionalne rasti, ampak tudi osebno rast in širjenje obzorij.

Zelo sem hvaležna programu Erasmus plus in DOBA Fakulteti, kakor zaposlenim za to priložnost, saj mi je ta izkušnja dala neizmerno veliko. Dobila sem možnost spoznati grško kulturo, delati v izjemnem okolju, kjer sem se veliko naučila, se spoprijateljiti z ljudmi s celega sveta in izkusiti življenje v grškem mestu bogov, ki nikoli ne spi.

